

Mila Pokorný

Úspěch české reprezentace na MS v přesnosti přistání 2005

Uspořádání třetího mistrovství světa v přesnosti přístání se v letošním roce ujal ležánské městečko Nisická Bania ležící v Srbsku. Sportovní komise letecké amatérské asociace vysílala celkem šest nadějných pilotů. Tři máhají a talentovaní: Milica Sneiberger, Mateje Černého a Milana Pokorného a tři talentované: Tomáš Ledníka, Libora Jirouška a Kamila Konečného. Odjezd byl naplánován na pátek 5. 8., což se kolem osmé hodiny povedl a reprezentanti vozidlo se pod Tomášovým vedením řítilo ke slovenským hranicím.

„Kamli Konečný? Máte propady pas, vezemín tamo ke slovenských hranicím, oznámí celník na česko-slovenských hranicích. Č pár minut později jsme se již nadzvučkovou rychlostí vraceli pro cizí pas. Fotka byla sice mnohem odlišnější, než jsme předpokládali, ale nezbylo nám než přejít Slovenských hranic risknout. Maďarské a Srbské celníky jsme našťástí přistihli v nedbalkach a na pokraji nervového zhroucení jsme hranice prošli. Delší zahrávání si cizím pasem jsme neměli podstupovat, a proto jsme sobotním odpoledne trávil v Belěhradu vyřizováním nového.

Do Nišské Banji jsme dorazili až v pozdních večerních hodinách. Záchytnou stanicí byla restaurace Putnik, kde už posedávalo několik týmů a oklikovalo své

soupeře, hlavně soupeřky, neboť žen bylo očividně málo.

Na neděli byl naplánován tréninkový den, a proto jsme už kolem deváté vyrazili na kopec. Někteří se seznámovali s padáky, jiní už se je užívali o své skvělé formě. V průběhu dne se rozplynuly poslední obavy ze vzdálenosti mezi startem a přistáním bez možnosti nouzového přistání.

Do tréninku jsem se zapojila já, podotýmám, že mi to moc nešlo, snad možná protože jsem byla cizími tímý s devětadvacet přemlouvána, abych do závodu nastoupila, a tak mohla být vypsaná ženská kategorie. Dala jsem si ultimátum pro zapsání trejlit se alespoň jednou měřený treč. To se posledním letem povedlo a po večerní registraci se český tým skládal ze sedmi členů, což se ukázalo jako výhodné a doufáme jen, že na příštím mistrovství nás bude plný počet (6+2).

V pondělí ráno nás k našemu potěšení probudil déšť, což pro nás znamenalo poslední možnost se pořádně vyspat. Nejlépe by se jistě radoval Li-

Michal Snieberg

a zmizet někde moc vysoko. Vyrážnou satisfakci pro naše piloty byla úspěšná přítomnost na placku, čímž se začali výrazně posunovat v pořadí. Jen ra Matějovi bylo vidět, že se s neuvěřitnou termickou nevýrovňoval. Mne zase rozesmulo zjištění, že ženská kategorie pro chybějící jednu pilotku v závodu nebude vyslána.

Čtvrteční den měl být odpočinkový, ale nervózní pořadatelé jej posunuli na pátek, a proto v 8:30 hurá do aut a na kopec. Volající naštěstí upustili trochu vzduchu z kol, a tak cesta nahoru už nebyla tak šlená.

Odetlíři jsmo dvě kola, když se vltř začal stáčet, na stranu nevlnnou po start. Odstartovat bylo možné, jen pokud slunce alespoň na chvíli nahřálo roviny před kopcem. Vykávání na slunce protáhlo celkové jednáté kolo na několik hodin. Po odlezu čtyřicátého závodníka ovšem slunce zalezlo nadobro, hlavní stáré kolo přerušil a proto dnešní den zavrt ukončili.

Páteční odpočinek byl opět zrušen. Pořadatelé se báli špatné předpovědi počasí a ze strachu, že by se dvacet kol nepodařilo uletět, nás brzy ráno opět vyhnali do nakladáků. Něco po devátě už piloti, kteří nedolétali předchozí den, chystali padáky na startu a postupně se vlnili vstříc palácům. Mezi nimi jsem byl i já s Kamilem. Na přístání panovaly poměrně divoké podmínky.

podstoupili nejdrenalinovější zážitek celého týdne a to výjezd speciálně vytvořenou cestou na kopec nad městem. Před obědem se stihla dvě kola a po obědě (dál se to tak říct) další dvě. Všichni se už pomalu začínali těšit na volný, odpočinkový den.

Středech ráno bylo opět nádherné. Na krásověrné obloze se tvořily nádherné kulaté a stoupáky byly opravdu výšle. Pro nás všem bylo jen smutné kopit oči, protože jsme museli opět absolvovat „trat“ se startem na kopci nad městem a cílem na „paláčiřce“ vzdálené cca 3 km. Jen stěží jsme prolétávali stoupáky, každý jistě uslovně brzdi nutkami zatahňout za řídící

Kamil Konečný

mínky (silný vítr a s ním spojené turbulence) a přistání nebylo vůbec snadné.

Jedenácté kolo se vyhodnotilo a poslédní dvanácté se už letělo v opačném pořadí, aby se dosáhlo patřičné dramatickosti.

Všichni bezpečně přistáli a už zbývalo jen oslavovat, hromadně se točit a žertovat se s lávkou. Že, Milo? V odpovídání hodi-
nách se na závěr uskutečnil sponzorský
závod o televizní přijímač. Panovala velká
uvolněná atmosféra a nechyběly ani exhi-
bice, nahrané pady a jiné žertíky. V souče-
stnosti se na scéně objevil i ten, na koho
žijí o televizní celky čtyři plati šlápi na dva
centimetry od středu, mezi nimi i Libor,
a proto by nutný rozskok Borce tedy opět
vzvězl na start a postupně je házeli dolů
na stadion. Prvním dvěma ploutím se při-
stání příliš nepodařilo a tím vzrostla Libo-
rova šance. „Už leť!“ jestli se to tak dalo
řeknout, v plném tempu Liborův Fides 2 zko-
řil. V čemž korece a zmizel kdesi za měs-
tem. Po chvíli došla Matějovi SMS: „Vynral
jsem?“ Bouhžel televizí nevynrl, tu získal
přímý přenos z Liborova letu. Libor ale alespoň
Slovínec. Ktv děteví.

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843

Celkové umístění českých borců:

Poradí	Jméno	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	Celkem
5.	Michal Šneiberg	80	68	110	7	92	133	1000	30	5	67	12	8	612
6.	Tomáš Ledník	12	450	108	359	2	8	3	14	4	8	4	3	615
15.	Mila Pokorný	335	939	268	3	15	23	91	15	215	105	15	85	1170
22.	Libor Jiroušek	12	10	240	420	409	1000	76	337	431	629	13	7	2864
27.	Kamil Konečný	1000	212	6	313	144	15	281	44	1000	10	173	1000	3198
35.	Markéta Tomásková	76	108	179	179	86	1000	647	1000	291	709	561	1000	4836
37.	Matěj Černý	1000	5	589	13	1000	91	323	523	607	432	602	1000	5185

Jeden nehorší výsledek se škrtnul.

dokázal, že nouzové přistání mezi startem a stadionem je možné.

Sobotní den jsme měli tolik vytužené volno. Jediné štěstí pro chlapce, kteří za služběn prohráli na oslavu celou noc. Dobře ráno namí řekli asi kolem 17. hodiny. Já se ve volnu ze zvědavosti začla podívat na Liborovu „přístavačku“. No paní, kloboúk dolů! Televize měla být jednoznačně jeho. Byla to jen taková díra mezi velmi vysokými stromy.

Závěrečná ceremonie byla naplněná na devatenácti notkami, ale teprve před osmou nás mladá děvčata v krotích oddechla na určené místo. Slova se ujal hlavní pořadatel, po něm sponzor vyhlásil nejlepšího muže Jaka Gorence (Slovinci) a prvního ženami si šla i já za nejlepší umístění mezi ženami. Jako dalšího za námi na pódiu pozval nejmladšího závodníka Martindum pozval nejlepšího pořadatele na Jovanoskito, nejlepšího pořadatele „Starého Malera“ a všechny ženy podílely se na organizaci. Dale si postupně pozvali všechny soutěžící ženy a podekávali jim matými dárky. Docela mě překvapilo, jak si váží žen a jak jsou hrdí, že se jich „bolik“ zúčastnilo.

Konečně se na řadu dostaly týmy. Nejprve na scénu naklusal náš tým, trochu rozpačitý, ale hrdý.

Dále nastoupili
stříbrní Britové a zla-
tí Slovinci. Obdrželi
jsme pohár, diplom,
medaile a vyslechli si
Slovinskou hymnu.
V nenoslední řadě

bylo vyhlášené deset nelpěsích, včetně našeho pátého Milana a šestého Tomáše. A teď konečně zlatý hřeb večera: vyhlášení tří nelpěsích. Jako bronzový na podium přiskákal Brit Andy Shaw (celkem 339 cm) po něm stříbrný Slovinec Matej Gošče (celkem 151 cm) a zlatý Jaka Gorence (celkem 134 cm) opět ze Slovinska. Ještě Slovinská hymna a pak už len hurá domů!

Mistr světa Jak Gorenc

Na závěr bych chtěla poděkovat sportovní komisi svazu PG za možnost se účastnit. Klukům, nejen za skvělé výkony. Firmám Sky Paragliders, Mac Para Technology a Gradient za vybavení týmu padáky.

Markéta Tomášková

Markéta Tomášková - Sfinxa